

Universitätsbibliothek Paderborn

Metropolis Salisvrgensis

Continens. Fvndationes Et Erectiones Monasteriorvm, Et Ecclesiarum
Collegiatarum, &c. per Boiarium, ac loca quædam vicina

Hund, Wiguleus

Monachii, 1620

Additiones.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13591

DOMINA Gebba de Pach piissima ac nobilissima foemina summa huius Monasterij benefactrix, quæ & aurea & alia preciosa ornamenta plurima dedit.

Sub Ioan. Abbate xix. viro magni ingenij & consilij, Ludouici Bauariæ Ducis Coaffiliario benè merito, incendio perijt Monasterium per eundem magnifice restauratum, anno Domini, 1403.

In bello Bauarico hoc Monasterium, vna cum pagis suis miserè vastatum est, Albertus Dux Bauariæ pro restauratione ipsius dedit Teloneū, & vngeltum, ut vocant, in villa ibi, vsq; ad ipsius & successorū suorū renouationē, an. Dñi 1506. Petrus Abbas ita restituit ac instaurauit, vt eius secund⁹ fundator dici mernerit, qui an. 1511. ob. reuocatio deinde facta est prædictæ concessionis. Monasterium hoc in bello Schmalcaldico bis direptum est, tam ab hostib. Cæsaris quam ab ipsis Hispanis, extra tamen Clenodia aurea & argentea vasa ac suppellectilem meliore, quæ ingruente bello, mandato Illustris. Ducis Bauariæ Wilhelmi piissimæ memorie, ad tutiora loca tempestiuè fuerant translata ac deposita.

Sepulti sunt ibi Nobiles Hinterskircher de Schönleuten.

ADDITIONES.

Monasterij Thierhaupten certum & indubitatum fundatorem agnoscimus primū Thassilonem Boior. Ducem ex Agilolfingorum familia vltimum; Vtilonis Ducus ex Pipimi Francorum Regis sorore filium. Tot tantaq; dñmns hoc ipsum Monast. ex bellis, incendiis, direptionibus paliū fuit sepius, ut quasi de novo fundari constriuiq; opus habuerit, adeoq; nemini mirum videtur debet, si ex veterib. monumētis parū aut pene nihil ibidē reperiatur. An. D. M. D. XC. Lapis in Choro Monast. effossus est cum hac inscriptione, obiit Himbrico primus Abbas post nouam restituitionem Gebhardi Episcopi, an. M. XXXVI.

De Thassilione
Ione Dux
Gid. post Vell.
fer. Rerum Boit. j. R.
P. Rad. de SS. Bassiani
Tom. I. p.

Abbates huius Monasterij à Bruschio recensentur.

- I. VLINVS constit. à fundatore ipso Duce Thassilone, an. 752. al. 772.
- II. GVLIELMVS Vlini successor.
- III. MARQVARDVS alb. Madegoldus.
- IV. HAYMO post hunc aliqui Abbates trecentis fermè annis desiderantur.
- V. HVNIBERTVS al. Himbrico post nouam canobij instauracionem per Gebhardum Episcopū factam presidere caput circa annum Christi 1020. ob. 1036.
- VI. HAYMO II.
- VII. ODEWINVS vel Ottouinus.
- VIII. GODESCALCVS.
- IX. ARNOLDVS.
- X. MARQVARDVS.
- XI. ERCHENBOLDVS vel Ercamboldus.
- XII. HENRICVS.
- XIII. VDALICVS com. Fuchs pref. an. 1308.
- XIV. HENRICVS II. de Hoechstetten instaurator Canobij per incendium collapsus ob. an. 1353.
- XV. CONRADVS ob. an. 1366. al. 1363.
- XVI. VDALICVS II. obiit 1372.
- XVII. ERNESTVS.
- XVIII. GEORGIVS.
- XIX. IOANNES Ludouici Bauarorum Principis consiliarius, sub quo cam incendio periisset Monasterium instauratum est id ipsum ab eo magnifice an. 1403. vel 4. ob. 1406.
- XX. VLRICVS de Luzburg.
- XXI. IOANNES II. Bruno dictus ob. 1439.
- XXII. FRIDERICVS vixit circa an. 1455.
- XXIII. THOMAS anno 1460.
- XXIV. HENRICVS III. Neff dictus pref. ann. 1478.
- XXV. GEORGIVS elig. an. 1489. Hoc ferè tempore Monasterium Administratores habuit: horū
- XXVI. IOANNES à Wernernach, vnum sacerdos quidam de Wittelsbach, alter secularis, tertius in Altenmünster conuersus V Wolfgangus de Sandizell, quartus Can.
- XXVII. VDALICVS de Werdenpref. filius Ernst Parochus de Neufkirchen, an. 1491.

Metrop. Salic. Tom. III.

mm 2

XXVIII. VDAL.

- XXVIII. IOANNES III. Hardlieb, dictus resignauit 1501. ob. 1505. in Rain sepultus, huius misericordia & in egenos liberalitas celebratur.
- XXIX. PETRVS Wagnier, sub quo Monasterium flammis absumptum: dispersi fratres, Abbas anis dubius exul rediens cepit que potuit reficere. ob. 1511.
- XXX. LEONARDVS Greß ob. 1533.
- XXXI. IOANNES IV. cognomine Rumpfhart. Monasterium ad bonum statum redig. ob. 1538.
- XXXII. IOACHIMVS Fendi Faecensis. annis quinq. pref. rem. auxili. maiora animo conceperat, qua mors prematura antenerunt, & successori reliquit. ob. an. 1553.
- XXXIII. BE NEDICTVS Gaugnieder pref. an. 44. primus insula donatus à Clemente VIII. p.m. ob. an. 1597. feria sexta. vt optabat.
- XXXIV. CASPAR VS faciebat. sub quo templum parochiale S. Georgij eleganter extactum est. pref. annis 22. an. 1619. in Adventu Abbatiam resignauit in capitulo.
- XXXV. IOANNES Pleib im Haefs, Abbatii Caspari subrogatus, paucis vixit mensibus.
- XXXVI. IOANNES Nagl elig. die vigesima prima mens. Iulij an. 1620. cui saeculum numen.

*Ex M. SS. Petri VVagneri Abbatis
collectaneis,*

Anno 1504. die Philippi. & Iacobi Dux Rupertus occupauit oppidum Clei burg & abstulit omnem substantiam in pecuniis & aliis que ibidem habebantur.

Die 24. Maij, Dux Rupertus occupauit ciuitatem Rain, & compulit fratres meos ac rusticos sibi jurare, & me abnegare, & spoliavit Monasterium Schönfeld, idem facturus Monasterio meo, mihi quis scripsit, ut Abbatiam renunciarem, & agerem priuaciam vitam cum fratribus. Sed per Duxem Albertum mihi commisum est, transferre me Augultam ibidemque manere donec sedaretur negocium.

Anno Domini 1504. die 8. Junij. Stipendiarij Ducis Alberti in Fridberg & Aichach cum ciuibus nonnullis subito Monasterium adorti i libusq. bombardarum portas ac muros deicientes, propter continuas molestationes atque incendia rusticorum meorum, penè omnia iumenta abigentes, ad Fridberg secum ducebant. De Monasterio abegerunt ad 700. circiter oves, 27. Vaccas, 50. scrophas, 60 capras, & 32. equos.

Anno 1505. 7. Augusti comburitur totus ferè pagus Thierhaupten, domus nempe 82. ac omnia Monasterij adiicia excepti stabulis duobus, Fruges ad 500. Schoter & 100. plaustra fani, in unum locum comportata idem ignis assumpit. Milites enim circiter mille quingentis ex pagis Sueviae, Augusta & Werdera traiecto, Lico passim omnia populabantur, ac tandem in hunc locum venientes diripuerunt & incenderant. Causa, erat hac: Tum alias sape, tum hoc ipso die summo mane, Duce Arbogasto de Reuttestein capite, ne in Rhain rusticis Thierhauptani tot excursionibus vexati prædam plurimam ex vicinis Sueorum pagis trans Licum agentes in Monasterium introduxerunt. Interim Capitaneo partem suam abigente, rusticis in Monasterio suam relinquabant, donec hostes adhuc tererent, qui mox tanto numero venientes omnia incenderunt. Monasterium ipsum hoc tempore non orationis domus, sed prædonum locus fuit.

Hic de nocte, anno 1504. ipso festo Nativitatis Mariae rusticis trans flumen Licum circiter 150. equos compertos trans villam ad filiam minauerunt, quos rusticis ueni in magno numero inequentes, dum consequi non posse, Monasterium intrantes, in illud que se uelifcentes, ipsum cum Ecclesia domo abbatali, ac omnibus locis conuentualibus incendentes, villam concremaverunt: remansitque solaterris cum quatuor campanis, aliis tribus que in Choro pendebant igne resolutis. Remansit & quedam parva adicula murata & stolidum unum. Porro diuinis. Eucharistie Sacramentum manibus Laicorum vix de igne ereptum atque in fabricam portatum, ibidem super incudem per noctem stetit.

Anno 1506. primo Aprilis, hic iussu Principum Petrus Abbas Monasterio restitutus est, per Nobilem virum Michaelem Riederer, revolutis penè duobus annis exiliis.